

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 98

Sura al-Bayyinah – Vers 1

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿٤﴾ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

Arabiska	Translitterering	Svensk betydelse
لَمْ يَكُنِ	lam yakun	var inte / skulle inte
الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿٤﴾	alladhina kafaru	de som förnekade / de otrogna
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ	min ahl al-kitab	från bokens folk (judar och kristna)
وَالْمُشْرِكِينَ	wa-l-mushrikin	och avgudadyrkarna
مُنْفَكِينَ	munfakkin	upphörande / avstående / avvikande
حَتَّى	hatta	förrän / tills
تَأْتِيَهُمُ	ta'tiyahum	det kom till dem
الْبَيِّنَةُ	al-bayyinah	det klara beviset / tydliga uppenbarelsen

Teologisk innebörd:

Versen förklarar att **varken bokens folk (judar och kristna) eller avgudadyrkarna skulle överge sin väg förrän ett klart bevis kom till dem.**

Detta bevis är enligt vers 2: **Profeten Muhammad ﷺ och den renade uppenbarelsen.**

Ordet **al-bayyinah** betyder ett tydligt, obestridligt bevis – något som skingrar tvivel och förtydligar sanningen.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** versen visar att de som förnekade inte skulle lämna sin väg förrän Profeten kom med ett tydligt bevis – Koranen och profetisk vägledning.
- **Ibn Kathir:** detta är en förklaring till varför tidigare folk höll fast vid sin väg – de väntade på ett klart bevis, vilket nu har kommit.
- **al-Jalalayn:** de skulle inte avvika från sin väg förrän beviset kom – dvs. Profeten och uppenbarelsen.
- **al-Sa'di:** detta är en pedagogisk förklaring – att sann vägledning kräver tydlig uppenbarelse, och att Profeten är detta bevis.

Bernström tolkar det som en existentiell och historisk brytpunkt – där tidigare traditioner konfronteras med en ny uppenbarelse, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en moralisk och teologisk princip – att Gud inte lämnar människan i mörker utan att ge henne ett klart ljus.

Teologiskt visar versen att vägledning är en gåva från Gud – och att Profetens uppenbarelse är det avgörande beviset som skiljer mellan förnekelse och tro.

Sura al-Bayyinah – Vers 2

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً

Arabiska Translitterering	Svensk betydelse	
رَسُولٌ	rasul(un)	en sändebud / budbärare
مِّنَ اللَّهِ	min Allah	från Gud
يَتْلُو	yatlu	reciterar / läser upp
صُحُفًا	suhuf(an)	skrifter / uppenbarelseblad
مُّطَهَّرَةً	mutahharah(an)	renade / helgade / fria från falskhet

Teologisk innebörd:

Versen identifierar **”det klara beviset” (al-bayyinah)** som nämndes i vers 1: *”Ett sändebud från Gud som reciterar renade skrifter.”* Detta är en direkt hänvisning till **Profeten Muhammad ﷺ** och **Koranen** – uppenbarelsen som är ren från falskhet, förvrängning och mänsklig manipulation.

Ordet **suhuf** används för att beteckna **uppenbarelseblad** eller **skrifter**, och **mutahharah** (renade) betyder att de är **andligt, moraliskt och innehållsmässigt rena** – fria från fel, lögner och orenhet.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: Profeten är det klara beviset – han reciterar skrifter som är **renade från falskhet och förvrängning**.
- **Ibn Kathir**: detta är **Koranen** – en ren uppenbarelse som innehåller **vägledning, lagar och visdom**.
- **al-Jalalayn**: Profeten reciterar **skrifter som är helgade** – dvs. **Koranen**, som är ren i **innehåll och form**.
- **al-Sa'di**: detta är en **beskrivning av Koranens renhet** – både i **språk, budskap och syfte**.

Bernström tolkar det som en **existentiell och teologisk brytpunkt** – där **Profeten och Koranen utgör det avgörande beviset** som tidigare folk väntat på, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och moralisk bild** av att sanningen nu har kommit – ren, tydlig och oförvanskad.

Teologiskt visar versen att **Guds vägledning kommer genom ett mänskligt sändebud** – men med ett **gudomligt budskap**, och att **Koranen är inte bara en bok** – den är en ren, helgad uppenbarelse som **förkroppsligar sanningen**.

Sura al-Bayyinah – Vers 3

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

فِيهَا	fiha	i dem / i dessa (skrifter)
كُتُبٌ	kutub(un)	böcker / skrifter / texter
قَيِّمَةٌ	qayyimah(un)	rättvisa / upprätthållande / värdefulla / korrekta

Teologisk innebörd:

Versen förklarar innehållet i de renade skrifterna som nämndes i vers 2: *”I dem finns rättvisa skrifter.”* Detta syftar på **Koranen och dess innehåll** – **texter som är moraliskt rättvisa, teologiskt korrekta och vägledande i livets alla aspekter**.

Ordet **qayyimah** kommer från roten **q-w-m**, som betyder **att stå upprätt, att vara stabil, att vägleda**, och används här för att beskriva skrifterna

som rättvisa, balanserade, vägledande och oförvanskade.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** skrifterna innehåller rättvisa budskap – som vägleder till sann tro och rätt handling.
- **Ibn Kathir:** detta är Koranens innehåll – texter som är korrekta, vägledande och fria från fel.
- **al-Jalalayn:** skrifterna är rättvisa – både i innehåll och syfte.
- **al-Sa'di:** detta är en beskrivning av Koranens perfektion – den är rättvis, vägledande och stabil i sin struktur.

Bernström tolkar det som en existentiell och moralisk princip – att uppenbarelsen inte bara är helig, utan också praktiskt vägledande, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en poetisk bild av att Koranen är en levande vägledning – som står upprätt och vägleder människan till det goda.

Teologiskt visar versen att Guds uppenbarelse är inte bara ren – den är också rättvis, vägledande och stabil, och att Koranen är en levande text som formar människans tro, moral och samhälle.

Sura al-Bayyinah – Vers 4

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا ۖ الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ

Arabiska	Translitterering	Svensk betydelse
وَمَا تَفَرَّقَ	wa-ma tafarraqa	och de splittrades inte / blev inte oeniga
الَّذِينَ أُوتُوا ۖ الْكِتَابَ	alladhina utu al-kitab	de som fick skriften / bokens folk
إِلَّا	illa	utom / förutom
مِنْ ۖ بَعْدِ	min ba'di	efter / sedan
مَا جَاءَتْهُمْ	ma ja'at-hum	när det kom till dem
الْبَيِّنَةُ	al-bayyinah	det klara beviset / tydliga uppenbarelsen

Teologisk innebörd:

Versen förklarar att **bokens folk inte splittrades förrän det klara beviset kom till dem**. Detta innebär att istället för att enas kring sanningen, blev vissa grupper ännu mer oeniga när Profeten och Koranen kom – en paradox som visar att uppenbarelsen inte alltid leder till enhet, utan

avslöjar hjärtats tillstånd.

Ordet *tafarruqa* betyder att splittras, bli oeniga, gå skilda vägar, och används här för att visa att människor som tidigare delade en gemensam tro nu reagerar olika på den nya uppenbarelsen.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** bokens folk splittrades i troende och förnekare – vissa accepterade Profeten, andra förnekade honom.
- **Ibn Kathir:** detta är en historisk och teologisk observation – att uppenbarelsen avslöjar människors sanna hållning.
- **al-Jalalayn:** de blev oeniga först efter att beviset kom – dvs. Profeten och Koranen.
- **al-Sa'di:** detta visar att uppenbarelsen är ett test – den förenar de uppriktiga och avslöjar de förnekande.

Bernström tolkar det som en existentiell paradox – att sanningen inte alltid förenar, utan ibland skapar splittring beroende på människans inre, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en moralisk och historisk princip – att uppenbarelsen är ett skärskärande ljus som avslöjar människors verkliga tro.

Teologiskt visar versen att Guds vägledning är inte bara en gåva – den är också ett test, och att människans reaktion på sanningen avgör hennes öde, inte bara hennes tidigare tillhörighet eller kunskap.

Sura al-Bayyinah – Vers 5

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

Arabiska	Translitterering	Svensk betydelse
وَمَا أُمِرُوا	wa-ma umiru	och de befalldes inte / fick inget annat bud
إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ	illa li-ya'budu Allah	utom att de skulle dyrka Gud
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ	mukhlisin lahu ad-din	med uppriktig tro / renad religion för Honom
حُنَفَاءَ	hunafa'	som rättrogna / bortvända från avgudadyrkan
وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ	wa-yuqimu as-salah	och upprätthålla bönen

Arabiska	Translitterering	Svensk betydelse
وَيُؤْتُوا ۞ الزَّكَاةَ	wa-yu'tu az-zakah	och ge allmosa / zakat
وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ	wa-dhalika dinu al-qayyimah	och detta är den rätta religionen

Teologisk innebörd:

Versen sammanfattar **Guds budskap till människan**: *"Och de befalldes inte annat än att dyrka Gud, med uppriktig tro, som rätttroga, att upprätthålla bönen och ge allmosa – detta är den rätta religionen."* Detta är en **kärnvers i islams troslära** – den definierar **ren monoteism, uppriktighet, praktisk tillbedjan och social ansvarighet** som religionens grund.

Ordet mukhlisin betyder att vara uppriktig, ren i avsikt, fri från hyckleri, och hunafa' syftar på de som vänder sig bort från avgudadyrkan och följer den rena monoteismen. Din al-qayyimah betyder den rätta, stabila, upprätthållande religionen – dvs. den sanna vägen som Gud har förordnat.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: versen visar att Guds budskap alltid varit detsamma – ren tillbedjan, uppriktighet, bön och allmosa.
- Ibn Kathir: detta är en sammanfattning av islams kärna – tro, handling och moral.
- al-Jalalayn: de befalldes att dyrka Gud, vara uppriktiga, rätttroga, be och ge zakat – detta är den rätta religionen.
- al-Sa'di: detta är en definition av sann tro – inte bara i hjärtat, utan också i praktisk handling och social ansvar.

Bernström tolkar det som en **existentiell och etisk sammanfattning** – att religionen är en helhet av tro, uppriktighet och handling, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk definition** – att sann religion är enkel, ren och praktisk.

Teologiskt visar versen att **Guds budskap är universellt och tidlöst** – det handlar om ren tillbedjan, uppriktighet, bön och omsorg om andra, och att den rätta religionen är inte komplicerad – den är tydlig, stabil och tillgänglig för alla.

Sura al-Bayyinah – Vers 6

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۞ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۞ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

Arabiska	Translitterering	Svensk betydelse
إِنَّ	inna	sannerligen / verkligen
الَّذِينَ كَفَرُوا	alladhina kafaru	de som förnekade / de otrogna
مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ	min ahl al-kitab	från bokens folk
وَالْمُشْرِكِينَ	wa-l-mushrikin	och avgudadyrkarna
فِي نَارِ جَهَنَّمَ	fi nar jahannam	i helvetets eld
خَالِدِينَ فِيهَا	khalidin fiha	evigt där / förblir där för alltid
أُولَٰئِكَ	ula'ika	dessa / de
هُمُ شَرُّ الْبَرِيَّةِ	hum sharr al-bariyyah	de är den värsta av skapelsen

Teologisk innebörd:

Versen är en **allvarlig varning**: *"Sannerligen, de som förnekar – från bokens folk och avgudadyrkarna – kommer att vara i helvetets eld, där de förblir för evigt. Dessa är den värsta av skapelsen."* Detta är en **dom över dem som medvetet förnekar sanningen efter att den klara uppenbarelsen kommit**.

Ordet **khalidin** betyder **evigt kvarvarande**, och **sharr al-bariyyah** betyder **den värsta av skapelsen** – en stark formulering som visar att **förnekelse av Gud efter tydlig vägledning är den mest fördärvande formen av andlig förlust**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: versen syftar på **de som förnekar Profeten och Koranen – trots att de fått kunskap och bevis**.
- **Ibn Kathir**: detta är en **varning till både bokens folk och avgudadyrkare – att förnekelse efter uppenbarelse leder till evig förlust**.
- **al-Jalalayn**: de som förnekar är **de värsta – eftersom de förnekar trots att de fått vägledning**.
- **al-Sa'di**: detta är en **teologisk princip – att den som förnekar sanningen medvetet är den mest fördärvade**.

Bernström tolkar det som en **existentiell och moralisk dom – att människans värde avgörs av hennes respons på sanningen**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk kontrast – mellan de som förnekar och de som tror, och deras respektive öden**.

Teologiskt visar versen att **förnekelse inte är en neutral hållning – det är ett aktivt avståndstagande från Guds vägledning, och att den som**

förnekar efter att ha fått bevis är ansvarig för sin eviga förlust.

Sura al-Bayyinah – Vers 7

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

Arabiska	Translitterering	Svensk betydelse
إِنَّ	inna	sannerligen / verkligen
الَّذِينَ ءَامَنُوا	alladhina amanu	de som tror / de troende
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	wa-‘amilu as-salihah	och gör goda gärningar
أُولَٰئِكَ	ula’ika	dessa / de
هُم خَيْرُ الْبَرِيَّةِ	hum khayr al-bariyyah	de är den bästa av skapelsen

Teologisk innebörd:

Versen är en **direkt kontrast till vers 6**: *”Sannerligen, de som tror och gör goda gärningar – de är den bästa av skapelsen.”* Detta är en **lovprisning av de troende som förenar tro med handling**, och en **teologisk princip om att människans värde avgörs av hennes relation till Gud och hennes moraliska liv**.

Ordet **khayr al-bariyyah** betyder **den bästa av skapelsen**, och används här för att visa att **de troende som handlar rättfärdigt är de mest ädla, mest älskade och mest värdefulla i Guds ögon**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: de troende som gör goda gärningar är **de bästa** – eftersom de förenar tro med lydnad och moral.
- **Ibn Kathir**: detta är en belöning – de troende är inte bara räddade, de är de mest ädla av alla skapade varelser.
- **al-Jalalayn**: de är den bästa av skapelsen – i motsats till de som förnekar, som är de värsta.
- **al-Sa’di**: detta är en teologisk princip – att sann tro och goda gärningar höjer människan till den högsta nivån.

Bernström tolkar det som en **existentiell upphöjelse** – att människans värde ligger i hennes tro och handling, inte i hennes bakgrund eller status, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och moralisk hyllning** – att de troende är Guds mest älskade skapelser.

Teologiskt visar versen att människans värde är inte medfött – det

förvärvas genom tro och rättfärdighet, och att den som förenar tro med handling blir den bästa av skapelsen, både i detta liv och i det kommande.

Sura al-Bayyinah – Vers 8

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا ۗ عَنْهُ ۗ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۗ

Arabiska	Translitterering	Svensk betydelse
جَزَاؤُهُمْ	jaza'uhum	deras belöning
عِنْدَ رَبِّهِمْ	'inda rabbihim	hos deras Herre
جَنَّاتٌ عَدْنٌ ۗ	jannatu 'adn	lustgårdar i Eden / eviga trädgårdar
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	tajri min tahtiha al-anhar	floder rinner under dem
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ	khalidin fiha abadan	där de förblir för evigt
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ	radiya Allahu 'anhum	Gud är nöjd med dem
وَرَضُوا ۗ عَنْهُ	wa-radu 'anhu	och de är nöjda med Honom
ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۗ	dhalika liman khashiya rabbah	detta är för den som fruktar sin Herre

Teologisk innebörd:

Versen beskriver den eviga belöningen för de troende som nämndes i vers 7: *"Deras belöning hos deras Herre är Edens lustgårdar, där floder rinner under dem. De ska förbli där för evigt. Gud är nöjd med dem, och de är nöjda med Honom. Detta är för den som fruktar sin Herre."*

Detta är en av Koranens mest fullödiga beskrivningar av paradiset, där både yttre belöning (trädgårdar, evighet, floder) och inre belöning (ömsesidig tillfredsställelse mellan Gud och tjänaren) nämns.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: *"Jannatu 'adn"* är de eviga trädgårdarna i paradiset – där de troende får bo för evigt, i Guds välbehag.
- Ibn Kathir: detta är den högsta belöningen – inte bara paradiset, utan också Guds nöje, vilket är större än allt annat.
- al-Jalalayn: versen visar att den största belöningen är Guds nöjdhet – och att detta ges till dem som fruktar Honom.
- al-Sa'di: detta är en komplett belöning – fysisk, andlig och emotionell – för dem som fruktar Gud i detta liv.

Bernström tolkar det som en **existentiell vision av det fulländade tillståndet** – där människan är i harmoni med Gud, naturen och sig själv, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **en poetisk och teologisk kulmination** – där paradiset inte bara är platsen, utan relationen med Gud.

Teologiskt visar versen att:

- Paradiset är både kroppsligt och andligt – det erbjuder njutning, trygghet och evig närhet till Gud.
- Den största belöningen är inte trädgårdarna, utan Guds nöjdhet – och att människan är nöjd med Honom.
- Denna belöning ges inte till vem som helst – utan till den som fruktar sin Herre, dvs. lever med medvetenhet, vördnad och ansvar.

[KAPITEL 98](#)

[«ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 99](#)

[ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 97»](#)

- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)
- [De enorma fördelarna med tawakkul på Allah](#)
- [Tawhids centrala betydelse och farorna med innovation och shirk](#)
- [Mer vilsna än boskap](#)
- [Bönetider för Sverige](#)
- [Bönetider för 135 städer i sverige](#)
- [Bönen gudomlig befallning](#)